

4925 16. Marts 1891: 3. Beh. af Lovf. om Alderdomsunderstøtt. udenfor Fattigvæs. 4926

det ærede Medlem fra Ringsted sagde forleiden, at det er disse uretfærdige Striker, de ville til Livs — det er denne Strikehistorie, som staar paa Dagsordenen over alt, som de ville Livs. Ja, blot det var de uretfærdige Striker, de vilde til Livs. De uretfærdige Striker er jeg lige saa bestemt Modstander af, som nogen anden kan være det. Men naar det er en Strike, der er iværksat for at tilvejebringe og staafe det nødvendige til Livets Ophold, saa siger jeg, at saa er Strikeren det eneste Kampmiddel, som staar til Arbejdernes Raadighed, og det maa man ikke fordømme saaledes, som man gør det fra enkelte Sider herhjemme. Der er ingen Grund til at fordømme det saaledes, og det bliver heller ikke fordømt saaledes andre Steder, men her staar det jo paa Dagsordenen, at en Strike er noget, som absolut maa drøbes. — De Herrer ville altsaa af de af mig angivne Grunde forstaa vor Stilling til Lovforslaget, at vi af mere end et Hensyn ere nødte til at stemme mod det, for det første, fordi Understøttelsen i Principet er overladt til Vilkaarligheds Støn, og for det andet, fordi Loven er af den Bestaffenhed, at man har nogen Grund til at tro, at den i Virkeligheden er tilvejetragt for at kunne blive vendt mod vort Parti. Disse to Grunde turde være tilstrækkelige for os til at tage rent Standpunkt og stemme mod den. Jeg skal imidlertid lade Loven vederfares af den Retfærdighed, som tænkes kan fra min Side. Ved at Staten træder til og hjælper Kommunerne med de gamle og trængende, have jo Statsmyndighederne sikkert anerkendt Principet: Statshjælp, hvor det gøres nødvendigt for Borgerne. De have her gjort det saa lidt afhængigt af Selvhjælp, at de ingen Sinds tidligere ere gaaede saa vidt paa dette Omraade; de have altsaa erkendt, at det er Statens Opgave og Pligt at komme de udsiddte i Samfundet og dem, som ikke længere kunne klare sig, til Hjælp. Det er for mig ikke saa lidt og har ikke saa lidt Betydning; der mangler som sagt kun det ene: det, der hydes, svæver i Luften, der mangler kun det ene, at de gaa ind paa at sige: I have ikke alene Ret til at saa Understøttelse og Hjælp, men I have Ret til at saa noget bestemt, og saa meget bestemt have I Krav paa, at I kunne forsørge Eder selv og Eders

paa Eders gamle Dage; det er kun det, der er tilbage endnu. Jeg vil meget godt tro, at der hos en stor Del af dem, der ville stemme for Lovforslaget, er den ærligste Hensigt og Mening, og jeg vil gaa yderligere, jeg vil meget godt tro, at vi her i Landet have henrynsfulde udmærkede gode Kommuner, som stadig have en god Tanke tilovers for den fattige, og som ville gøre alt muligt for at holde de fattige, som ere mellem 50 og 60 Aars Alderen, oppe, for at de kunne komme i Betragtning i 60 Aars Alderen, men jeg siger: det er maaste kun ganske enkelte. Naar forleden Dag enkelte Kommuner vare under Omtale som saa særdeles eksemplariske, ved jeg ogsaa, at der er saadanne Kommuner, som have et godt Hjerte for de fattige, og jeg kan i saa Henseende nævne det Amt, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch) er en af Repræsentaterne for. Det er vistnok et af de saa Amter her i Landet, som i det hele taget behandle deres fattige paa en overordentlig smukt Maade. Jeg skal gribe Lejligheden til at yde det ærede Medlem fra Frederiksværk min Anerkendelse for en Del af de Udtalelser, som han fremkom med ved 2den Behandling. Det Synspunkt, som det ærede Medlem lagde for Dagen om Udviklingen, tiltalte mig særdeles, fordi det kom fra den Side, kom fra Højre, hvor man meget sjælden hører noget af den Slags Tale. Jeg er meget enig med det ærede Medlem i, at det nytter ikke stadig og stadig at prædike om Oplysning og Oplysning. Der maa mere til. Der er endnu et Maaespørgsmaal, som ogsaa maa tages med i Betragtning. Det er ogsaa det ærede Medlems Syn paa Sagen, og det glæder mig meget. Men det ærede Medlem sluttede med en Bemærkning, som ikke hos mig slog godt an. Det var, da det ærede Medlem sagde, at naar vi saa fik denne Lov vedtagen, skulde vi sætte Punktum, sige Basta og ikke gaa videre. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil tage dette Punktum bort og sætte en Tænkstreg i Stedet. Vi maa ikke saa lidt videre, end vi ere komne, selv om dette Lovforslag bliver vedtaget. Jeg skal imidlertid indrømme, at der er en meget stor Kluft mellem det ærede Medlems Standpunkt og hans ærede Kollegas Standpunkt fra samme Amt (S. Hage), som ogsaa udtalte sig den